

Milé farské charity,

nový rok už začal a vy naplno pokračujete vo svojej službe vo farnostiach, pri ľuďoch, ktorí potrebujú pomoc, blízkosť a podporu.

Vaša ochota, otvorené srdce a obetavosť sú skutočným svetlom a znakom Božej lásky v životoch tých, ktorým slúžite.

Nech vás v tejto službe sprevádza požehnanie, nech prináša pokoj a radosť do vašich dní a nech vaše skutky lásky naďalej menia životy ľudí okolo vás.

Vaša prítomnosť, každý vypočutý príbeh, každá podaná ruka – to všetko je živé svedectvo evanjelia a silný dôkaz, že Božia láska je medzi nami prítomná.

Nech sú dni celého tohto roka požehnané.

Nech Božia láska prebýva v našich srdciach, nech nám dá silu ju rozdávať tým, ktorí ju potrebujú, a zároveň ju s radosťou prijímať.

Nech nás sprevádza pokoj, radosť a nádej v každom skutku služby a v každom stretnutí s ľuďmi vo farnostiach.

KOHO BOH OBOHATÍ, TOHO NIJAKÝ ČLOVEK NEMÔŽE OCHUDOBNIŤ

Milí čitatelia!

Už tu máme rozbehnutý rok 2026 – pre našu Spišskú diecézu znova jubilejný. Pripomenieme si jej vznik pred 250 rokmi (13. marca 1776) a budeme ďakovať Pánu Bohu za všetky dobrodenia, najmä za dary milosti, ktoré nám v našej partikulárnej cirkvi preukázal a stále preukazuje.

A medzi najväčšie dary patrí dar viery, bez ktorej nie je možné páčiť sa Pánu Bohu (porov. *Hebr 11, 6*).

Aký bude tento rok? Bude tento rok bohatý na milosrdenstvo?

Kto vďaka milosti viery miluje Ježiša, buduje v sebe Boží príbytok. Dokazuje tým svoju pohostinnosť, lebo prijať niekoho vo svojom dome poukazuje na pohostinnosť hostiteľa. Vzácny hosť – Ježiš Kristus – nám dáva seba samého. Prijatť ho v Božom slove alebo Chlebe z neba znamená prijať pokoj – „*Veď on je náš pokoj!*“ (*Ef 2, 14*). Ale on nedáva tak, ako svet. A ako dáva svet? Stačí chvíľu sledovať televíznu reklamu... Odpoveď je zrejmá: Svet dáva tak, že hneď s „darom“ dáva aj strach a nepokoj. Preto mysliteľ Rochefoucauld povedal: „Skôr, než si budeme niečo usilovne priať, zistíme si, aké šťastie to prinieslo tým, ktorí to majú.“ Koho Boh obohatí, toho nemôže ochudobniť nijaký človek. To sa vzťahuje aj na Kristov pokoj, aj na jeho milosrdenstvo!

Pousilujme sa teda prispievať k zveľadeniu milosrdenstva a pokoja v spoločnosti, v ktorom žijeme alebo pracujeme – milosrdenstvom a pokojom vo vlastnom srdci.

A určite budeme dosť bohatí.

+ Ján Kuboš
spišský pomocný biskup, generálny vikár

Príspevky farských charít

Farská charita Levoča

Vďaka štedrosti darcov a dobrodincov v našej farnosti sme mohli v decembri uskutočniť zbierky pre rôzne vekové skupiny.

Jednou z nich bola „Vianočné farské kilo“ – zbierka potravín a hygienických potrieb. Vďaka ochote ľudí sme mohli potešiť rodiny v núdzi pripravenými balíčkami, ktoré im spríjemnili vianočné dni.

Pre seniorov sme pripravili „Vianočné taštičky“ v spolupráci so školami v meste a rozdelili ich počas prvopiatkového spovedania za pomoci kňazov.

Zapojili sme sa aj do zbierky „Koľko lásky sa zmestí do krabičky od topánok“, v rámci ktorej sme v spolupráci so ZŠ obdarovali 70 seniorov krabičkami plnými drobností. Takto sme im chceli pripomenúť, že na nich myslíme a priniesť im radosť.

Ukončili sme aj zbierku „Okuliare pre Afriku“ a odoslali sme okuliare v hojnom počte. Deti na fare potešili „Sladkosti od Mikuláša“, keď k nim zavítal Mikuláš so sprievodom. Darček pod stromčekom z projektu Vianočné želanie tešil najmä deti z početnejších rodín.

Ďakujeme všetkým, ktorí nám pomohli pripraviť radostnejšie Vianoce a nech im Pán ich štedrosť stonásobne odmení.

Naša účasť na farských trhoch na fare.

Farská charita Kvačany
Fotografie z aktivít roka 2025

Púť ku krížom v okolí Kvačian

Púť do Krivej

Sviatok Sedembolestnej Panny Márie
– pobožnosť pri kaplnke v Kvačanoch

Svätenie kríža na Dlhej Lúke

Agape po vysviacke kríža

Farská charita Dolný Kubín

dostala koráliky a pokladničku. Využili sme ich na Katarínskych trhoch, ktoré sa konali v sobotu 22. novembra 2025. Z korálikov sme vyrobili ružence – za čo ďakujeme Zuzke Kostrošovej, a Zuzka Maruniaková ušila rôzne vrecká na bylinky a pripravila sviečky z vosku.

Mária Stašová pripravila pečený čaj vo fľaštičkách, Mária Pešková napiekla medovníky a Gitka Vicáňová ponúkala rôzne druhy pečiva. Ján Franek vyrobil krásne dosky na krájanie. Okrem toho bolo na trhoch množstvo ďalších výrobkov.

Všetky príspevky zo stánkov boli použité na opravu priestorov pre mládež, čím ste priamo podporili naše aktivity pre mladých vo farnosti.

Fašiangové posedenie našej farskej charity so seniormi sa konalo poslednú januárovú sobotu. V príjemnej a srdečnej atmosfére sme spolu prežili čas plný rozhovorov, úsmevov a radosti zo vzájomného stretnutia. Pre seniorov bol pripravený aj program, ktorý prispel k dobrej nálade a spríjemnil celé popoludnie.

Dekanátne stretnutie s o. biskupom Jánom a duchovným správcom SpKCH Martinom Zummerom v Spišskej Novej Vsi a v Námestove

V novom roku pokračujeme v púti po dekanátoch. V Spišskej Novej Vsi sa stretli farské charity Spišská Nová Ves, Smižany a Odorín.

V Námestove sa stretli farské charity Námestovo, Oravská Polhora, Rabča a Sihelné.

Stretnutia sa konali na fare a bola to príležitosť stretnúť sa s dobrovoľníkmi z iných farských charít. Načerpali sme inšpiráciu a získali nové nápady, ako ešte lepšie slúžiť ľuďom v núdzi. Vďaka ochote všetkých zúčastnených sa podujatie nieslo v srdečnej a požehnanej atmosfére, ktorá posilnila vzájomnú spoluprácu a pocit spoločnosti.

Poďakovanie patrí o. biskupovi Jánovi Kubošovi, že si opäť našiel čas prísť medzi nás, duchovnému správcovi SpKCH Martinovi Zummerovi, pánom dekanom Jánovi Záhradníkovi, Milošovi Pekarčíkovi a každému, kto prispel svojou pomocou, časom alebo talentom, aby stretnutie mohlo prebehnúť hladko a zmysluplne.

Tešíme sa na ďalšie stretnutia, ktoré nás čakajú ešte v piatich dekanátoch, a veríme, že Pán bude sprevádzať každý krok našej služby pokojom, radosťou a svojim požehnaním.

Pozvanie do farnosti Čimhová

Na pozvanie pána farára Milana Ferencíka sme boli na nedeľnej svätej omše vo farnosti Čimhová.

V úvode svätej omše sa prítomným prihovoral generálny riaditeľ SpKCH Pavol Vilček, ktorý vo svojich slovách zdôraznil význam solidarity a pomoci blíznym a priblížil poslanie charitnej práce. Samotnú svätú omšu celebroid duchovný správca SpKCH Martin Zummer.

Po skončení svätej omše mali všetci záujemcovia možnosť dozvedieť sa viac o činnosti farskej charity.

Podujatie sa nieslo v príjemnej a otvorenej atmosfére a bolo povzbudením pre ďalšiu spoločnú službu v prospech tých, ktorí pomoc najviac potrebujú.

Farská charita Liptovský Mikuláš – poďakovanie a hodnotenie

Stretnutie bolo venované bilancii uplynulého roka a vyjadreniu vďaky všetkým, ktorí sa s obetavosťou a láskavosťou podieľajú na jej činnosti.

Vypočuli sme si úprimné slová vďaky všetkým dobrovoľníkom za ich nezištnú prácu, obetovaný čas, ochotu pomáhať a otvorené srdcia. Ich služba je tichým, no nesmierne dôležitým svedectvom viery, solidarity a ľudskosti v každodennom živote farnosti.

Mimoriadne dojímavým momentom bolo poďakovanie dlhoročnej koordinátorky farskej charity Ľubke, ktorá neuveriteľných 32 rokov viedla farskú charitu s oddanosťou, múdrosťou a láskavosťou. Jej obetavá služba zanechala hlbokú stopu v životoch mnohých ľudí a stala sa pevným pilierom charitnej práce v tejto farnosti.

Slová vďaky a uznania jej adresovali nielen dobrovoľníci z farskej charity, ale aj pán dekan Stanislav Culka s pánom kaplánom Marekom Imrichom. Stretnutia som sa zúčastnila aj ja a ako diecézna koordinátorka som v mene generálneho riaditeľa SpKCH Pavla Vilčeka a generálnej sekretárky SpKCH Lenky Gurskej odovzdala poďakovanie a ocenenie za dlhoročnú spoluprácu a významný prínos k rozvoju charitnej činnosti.

AKO účinne a morálne pomáhať

(na pokračovanie, 5. časť)

Pomoc neodkladná či pomalá

Často máme pocit, že daná pomoc je súrna, naliehavá, nemožno ju odložiť.

Pocit: Konaj hneď. K tomu sa pridajú naše základné inštinkty: teraz alebo nikdy.

Tieto skutočnosti nás potom zvädzajú ku krátkodobým a „ľúbivým“ riešeniam. Pomoc potrebujeme prediskutovať, poradiť sa, mať trpezlivosť vysvetliť o čo v nej ide, čo chceme dosiahnuť, prečo a akým spôsobom.

Naša doba sa vyznačuje unáhlenosťou, nemáme čas, sme stále zaneprázdnení. Nuž a potom sa podobne robia aj rôzne projekty. Urobia sa v skrátenej dobe (na úkor premyslenia vzhľadom na výsledky, dôsledky, účinnosť, kvalitu), pod tlakom, že termín na ich podanie inak nestihneme a nedostaneme finančnú podporu. Pritom nič spomínaným spôsobom nedosiahneme, nakoľko „keď príde na lámanie chleba“, aj tak bude potrebné projekt „šitý horúcou ihlou“ zmeniť, aby skutočne pomáhal. Toto platí pre každý projekt, aj miestny. Osvetlime si ho na príklade humanitných pracovníkov v Afrike.

Na danom mieste bola pandémia vírusom eboly.

(Ebola sa prejavuje vysokou horúčkou, bolesťami hlavy, kĺbov, svalov, brucha, hrdla, zvracaním, hnačkou a i., neskôr najmä krvácaním v slizniciach a zo žíl, niekedy sa vyskytujú aj vyrážky. Liečba nie je známa, možné lieky sa testujú. Patrí medzi i najnebezpečnejšie známe choroby, pretože má vysokú úmrtnosť (niekedy až 89 %, v priemere 50 %). Prenos z človeka na človeka je zatiaľ jasne doložený len prostredníctvom priameho telesného kontaktu s chorými (aj mŕtvymi) osobami či živočíchmi alebo prostredníctvom kontaktu s ich krvou alebo inými telovými tekutinami. Nakaziť sa možno aj prostredníctvom predmetov, na ktorých sa nachádzajú nakazené telové tekutiny (látky, ihly a podobne), pretože vírus prežije aj mimo tela na predmetoch istý čas.)

V danej krajine sa nijakými opatreniami nedala ebola zastaviť. Keď ju jej vedenie riešilo izolovaním oblastí, ľudia zvonku – zvyknutí predávať tam napr. svoje výrobky, nakupovať atď., - tam začali chodiť „poza bučky“. Rástol počet mŕtvych, aj počet pohrebov, pri ktorých bolo zvykom dotýkať sa mŕtveho. Ľudia si nevedeli predstaviť, že by si svojich zosnulých neuctili tradičnými pohrebnými obradmi i s dotýkaním sa zosnulého. Teda ďalší ľudia sa následne nakazili ebolou a roznášali ju ďalej. Keďže vedenie zakázalo aj takéto pohreby, pozostalí ich robili pokútne. Úspech zožal až tento nápad: Mnohí kvalifikovaní odborníci začali chodiť od rodiny k rodine. Osobne, citlivo a taktne vysvetľovali, prečo sa ochorenie šíri, nedá zastaviť. Prečo treba istý čas dodržiavať všetky zdravotnícke pokyny vrátane pohrebov bez dotyku s mŕtvym. A keď pandémia skončí, tak sa občania vrátia k predošlému spôsobu života v plnosti vrátane úctivých a tradičných pohrebných obradov.

V súvislosti s pomáhaním si treba dať pozor aj na možné manipulačné ťahy (vedomé ovplyvňovanie druhého pre svoje vlastné ciele) niektorých organizácií-darcov. Tlačia na rýchle dodanie podkladov pre daný projekt, ktorý chcú finančne podporiť, vyvolávajú stres, nátlaky.

Avšak ich skutočným záujmom nie je finančná pomoc, ale rozložiť pomáhajúcu organizáciu, ktorá podáva projekt, znútra. V nej sa pod tlakom, rýchlym konaním začnú ľudia hašteriť, deliť. Jedni chcú vec prediskutovať, poriadne zvážiť, druhí tlačia na rýchlosť, „lebo inak nedostaneme peniaze“ a dovtedy dobre fungujúce vzťahy sa naštobia.

Stáva sa tiež, že prebehne nejaká akcia, napr. demonštrácia na podporu niekoho, za niekoho, ale dotyční o nej ani netušia! Koná sa tak bez ich vedomia. Neraz práve preto, lebo keby im o tej akcii jej konatelia dali vedieť, nemali by dotyční o ňu záujem. Organizátori demonštrácie sa v skutočnosti len maskujú za nejakú skupinu, pre ktorú akože danú akciu robia. V skutočnosti im ide o ich vlastné ciele a daná skupina ľudí, ktorej akože chcú pomôcť, slúži iba ako zásterka.

Zhrnutie: Všetko potrebuje svoj čas. Aj pomoc. Ak má byť jej výsledok kvalitný, čas potrebný na rozhodovanie o nej (ako, kedy, s kým,...) nemôžeme urýchliť.

(spracované GB podľa kurzu **Ako pomáhať efektívne a eticky** (dec.2024) O.Z. PDCS, Bratislava, so súhlasom školiteľky Mgr. Z. Fialovej PhD., doplnené z iných zdrojov)

Biblický príbeh na záver: Útek do Egypta

Svätá rodina po radosti Vianoc čelí temnej skutočnosti — musí odísť do cudziny. Útek do Egypta nám pripomína, že aj Boží Syn poznal neistotu, strach a nečakané zmeny. Vydali sa na cestu, ktorá bola náročná a neznáma, no Boh ich viedol a chránil v každom kroku.

Dnešný človek tiež prechádza cestami, ktoré neplánoval. To, čo sa zdalo isté, sa môže zmeniť; to, čo bolo jasné, sa môže zahmlieť. Ale práve príbeh úteku do Egypta nás učí, že Boh kráča s nami nielen v slávnosti Betlehema, ale aj v neistej každodennosti. Je prítomný v rozhodnutiach, ktoré robíme zo strachu o svojich blízkych, aj vo chvíľach, keď hľadáme nové začiatky.

Poučenie do nového roka

Možno si z tohto príbehu môžeme vziať tri dary:

Dar dôvery – že aj keď nevieme, čo nás čaká, nie sme na cestách sami.

Dar odvahy – že dobro má zmysel aj v malých, nenápadných skutkoch.

Dar prijatia – že každý človek, ktorého stretneme, môže niesť príbeh podobný príbehu Svätej rodiny.

Tam, kde budú naše srdcia otvorené, tam sa bude aj v novom roku rodiť Betlehem — ticho, ale mocne.

Alžbetku spracovala: Eva Puškárová, koordinátorka farských charít SpKCH